

“मीठे बच्चे – सबैलाई सिद्ध गरेर बताऊ – शिव जयन्ती नै गीता जयन्ती हो, गीताद्वारा फेरि हुन्छ श्रीकृष्ण जयन्ती।”

प्रश्न:- कुनै पनि धर्मको स्थापनाको मुख्य आधार के हो? धर्म स्थापकले कुनचाहिँ कार्य गर्दैनन्, जुन बाबाले गर्नुहुन्छ?

उत्तर:- कुनै पनि धर्म स्थापनाको लागि पवित्रताको बल चाहिन्छ। सबै धर्म पवित्रताको बलले स्थापना भए। तर कोही पनि धर्म स्थापकले कसैलाई पावन बनाउँदैनन् किनकि जब धर्म स्थापना हुन्छ तब मायाको राज्य हुन्छ, सबैलाई पतित बन्नु नै छ। पतितहरूलाई पावन बनाउनु– यो बाबाको नै काम हो। उहाँले नै पावन बन्ने श्रीमत दिनु हुन्छ।

गीत:- इस पाप की दुनियाँ से...

ओम् शान्ति। अब बच्चाहरूले बुझ्ने– पापको दुनियाँ कुनलाई र पुण्यको दुनियाँ अथवा पावन दुनियाँ कुनलाई भनिन्छ। वास्तवमा पापको दुनियाँ यो भारतवर्ष नै हो र भारतवर्ष नै फेरि पुण्यको दुनियाँ स्वर्ग बन्छ। भारतवर्ष नै स्वर्ग थियो, भारतवर्ष नै नके बनेको छ किनकि काम चिन्तामा जलिरहन्छन्। त्यहाँ काम चिन्तामा कोही जल्दैन, त्यहाँ काम चिन्ता नै हुँदैन। यस्तो पनि भनिदैन– सत्ययुगमा काम चिन्ता हुन्छ, यी बुझ्ने कुरा हुन् नि। पहिले-पहिले प्रश्न उठ्छ– भारतवर्ष जो पतित-दुःखी छ, त्यही भारतवर्ष पावन सुखी थियो जरुर। भन्छन् पनि– आदि सनातन हिन्दू धर्म थियो। अब आदि सनातन केलाई भनिन्छ? आदिको अर्थ के र सनातनको अर्थ के? आदि अर्थात् सत्ययुग। त्यसैले सत्ययुगमा को थिए? यो त सबैलाई थाहा छ– लक्ष्मी-नारायण थिए। अवश्य उनीहरू पनि कसैका सन्तान हुनु पर्छ जो फेरि सत्ययुगको मालिक बने। सत्ययुग स्थापना गर्नेवाला हुनु हुन्थ्यो परमपिता परमात्मा, उहाँका सन्तान थिए। तर अहिले आफूलाई उहाँको सन्तान सम्झँदैनन्। यदि सन्तान सम्झने हो भने बाबालाई जान्नु पर्ने, बाबालाई त जान्दैनन्। अब गीतामा हिन्दू धर्म त छैन। गीतामा त भारत नाम लेखिएको छ। उनीहरू भन्छन्– हिन्दू महासभा। अब श्रीमद् भगवद्गीता हो सर्व शास्त्रमयी शिरोमणि। गीता जयन्ती पनि मनाइन्छ, शिव जयन्ती पनि मनाइन्छ। अब शिव जयन्ती कहिले भएको हो– यो पनि थाहा हुनु पर्छ। फेरि छ कृष्ण जयन्ती। अहिले तिमी बच्चाहरूले जानिसकेका छौ– शिव जयन्तीपछि हुन्छ गीता जयन्ती। गीता जयन्ती पछि हुन्छ कृष्ण जयन्ती। गीता जयन्तीबाट नै देवी-देवता धर्मको स्थापना हुन्छ। फेरि गीता जयन्ती संग महाभारतको पनि सम्बन्ध छ। त्यसमा फेरि आउँछ युद्धको कुरा। देखाउँछन् युद्धका मैदानमा ३ सेनाहरू थिए। यादव, कौरव र पाण्डव देखाउँछन्। यादवले मूसल निकाल्छन्। त्यहाँ मदिरा पिए अनि मूसल निकाले। तिमीलाई थाहा छ– अहिले वास्तवमा मिसाइल (मूसल) पनि निस्किरहेका छन्। उनीहरूले पनि आफ्नो कलको विनाश गर्न एक अर्कालाई धम्की दिइरहेका छन्। सबै क्रिश्चियनहरू छन्। उनीहरू नै युरोपवासी यादव ठहरिए। त्यसैले एउटा हो उनीहरूको सभा। उनीहरूको विनाश भयो, आपसमा लडाईँ गरेर मरे। त्यसमा सारा युरोप आइहाल्यो। त्यसमा इस्लामी, बौद्धी, क्रिश्चियन सबै आउँछन्। यहाँ फेरि छ कौरव र पाण्डव। कौरवको पनि विनाश भयो र विजय पाण्डवहरूको भयो। अब प्रश्न उठ्छ– गीताको भगवान् को हो, जसले सहज योग र सहज ज्ञान सिकाएर राजाहरूको राजा बनाउनुभयो अथवा पावन दुनियाँ स्थापना गर्नुभयो? के श्रीकृष्ण आए? कौरव त कलियुगमा थिए। कौरव-पाण्डवका समयमा श्रीकृष्ण कसरी आउन सक्छन्? श्रीकृष्ण जयन्ती मनाउँछन्, सत्ययुग आदिमा १६ कला। श्रीकृष्णपछि फेरि त्रेतामा १४ कला रामको। कृष्ण हुन् राजाहरूको राजा अथवा राजकुमारहरूको राजकुमार। विकारी राजकुमारहरूले पनि श्रीकृष्णलाई पुज्दछन् किनकि जान्दछन् उनी सत्ययुगको १६ कला सम्पूर्ण राजकुमार थिए, हामी विकारी छौं। राजकुमारहरूले पनि अवश्य यसो भन्दछन्। अहिले फेरि शिव जयन्ती पनि छ, मन्दिर पनि ठूला भन्दा ठूला उहाँका नै बनाइएका छन्। ती हुन् निराकार शिवका मन्दिर। उहाँलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ। ब्रह्मा-विष्णु-शंकर पनि देवता नै ठहरिए।

शिव जयन्ती भारतवर्षमा नै मनाइन्छ। अब हेर शिव जयन्ती आउँदै छ। सिद्ध गरेर सम्झाउनु छ शिवलाई नै भनिन्छ ज्ञानका सागर अर्थात् सृष्टिलाई पावन गर्नेवाला परमपिता परमात्मा। गान्धीले पनि गाउँथे, कृष्णको नाम लिँदैनथे। अब प्रश्न उठ्छ– शिव जयन्ती सो गीता जयन्ती वा कृष्ण जयन्ती सो गीता जयन्ती? अब कृष्ण

जयन्ती त सत्ययुगमा भनिन्छ। शिवको जयन्ती कहिले भएको थियो- कसैलाई थाहा छैन। शिव त हुनु हुन्छ निराकार परमपिता परमात्मा, उहाँले सृष्टि रचनुभयो संगममा। सत्ययुगमा थियो श्रीकृष्णको राज्य। त्यसैले अवश्य पहिले शिव जयन्ती हुनु पर्छ। बच्चाहरू जो ब्राह्मण कुल भूषण सेवामा तत्पर रहन्छन्, उनीहरूले यो कुरालाई बुद्धिमा लैजान्छन्- हिन्दूहरूलाई शिव जयन्ती नै गीता जयन्ती कसरी सिद्ध गरेर बताउँछन्। फेरि गीताद्वारा कृष्ण जयन्ती हुन्छ अथवा राजाहरूको राजाको जयन्ती। कृष्ण हुन् पावन दुनियाँका राजा। त्यहाँ त हुन्छ राजाई। त्यहाँ श्रीकृष्णले जन्म लिएर गीता त गाइएको होइन र सत्ययुगमा महाभारत लडाईँ आदि त हुन सक्दैन। त्यो अवश्य संगममा भएको हुनु पर्छ। यी कुरामा तिमी बच्चाहरूले राम्ररी सम्झाउनु छ।

पाण्डव र कौरव सभा प्रसिद्ध छन्। पाण्डवपति श्रीकृष्णलाई देखाउँछन्। सम्झन्छन्- उनले सहज ज्ञान र सहज राजयोग सिकाए। अब वास्तवमा लडाईँको त कुनै कुरा नै छैन। विजय पाण्डवको भयो, जसलाई परमपिता परमात्माले सहज राजयोग सिकाउनुभयो। उनीहरू नै २१ जन्म सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी बने। त्यसैले पहिले सम्झाउनु छ, हिन्दू महासभा गर्नेहरूलाई। सभाहरू त अरू पनि छन्- लोक सभा, राज्य सभा। यो हिन्दू सभा हो मुख्य। जसरी ३ सेनाहरूको गायन गरिएका छन्- यादव, कौरव र पाण्डव... र यी भए संगममा। अहिले सत्ययुगको स्थापना भइरहेको छ। कृष्णको जन्मको तयारी भइरहेको छ। गीता अवश्य संगममा नै गायन गरिएको हो। अब संगममा कसलाई ल्याउने? कृष्ण त आउन सक्दैनन्। उनलाई के परेको छ जो पावन दुनियाँ छोडेर पतित दुनियाँमा आउनु, फेरि कृष्ण त छँदै छैनन्। तिमीलाई थाहा छ- अहिले उनी ८४ औं जन्ममा छन्। कोही सम्झन्छन् श्रीकृष्ण उपस्थित छन्, सर्वव्यापी छन्। कृष्णका भक्तहरू भन्छन्- यी सबै कृष्ण नै कृष्ण हुन्। कृष्णले यो रूप लिएका छन्। राधे पन्थी छन् भने भन्छन् राधे नै राधे... म पनि राधे, तिमी पनि राधे। अनेक मत निस्किएका छन्, कोही भन्छन्- ईश्वर सर्वव्यापी, कोही भन्छन् कृष्ण सर्वव्यापी, कोही भन्छन् राधे सर्वव्यापी। अब बाबा तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। उहाँ बाबा सर्व शक्तिमान हुनु हुन्छ, त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई पनि अब अधिकार दिइरहनु भएको छ- कसरी यी सबैलाई सम्झाउने। हिन्दू महासभा गर्नेहरूलाई सम्झाऊ, उनीहरूले यी कुरालाई बुझ्न सक्नेछन्। उनीहरू आफूलाई धार्मिक मान्छन्। सरकारले त कुनै धर्मलाई मान्दैन। उनीहरू स्वयं नै अलमलिएका छन्। शिव परमात्मा हुनु हुन्छ निराकार ज्ञान सागर, अरू कसैलाई ज्ञानका सागर भन्न सकिँदैन। उहाँ जब सम्मुख आएर ज्ञान दिनु हुन्छ तब राजाई स्थापना हुन्छ। त्यसपछि राजाई स्थापना भयो, फेरि सम्मुख तब आउनु हुन्छ जब राजाई गुमाउँछौ। अब तिमीले सिद्ध गर्नु छ- शिव परमात्मा हुनु हुन्छ निराकार ज्ञान सागर, शिव जयन्ती सो गीता जयन्ती। यसमा नाटक बनाउनु छ, जसद्वारा मनुष्यको बुद्धिबाट कृष्णको कुरा निस्किएर जाओस्। निराकार शिव परमात्मालाई नै पतित पावन भनिन्छ। शास्त्र आदि जति पनि बनेका छन्, ती सबै मनुष्य मतमा, मनुष्यले बनाएका हुन्। बाबाको शास्त्र त कुनै छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म सम्मुख आएर तिमी बच्चाहरूलाई भिखारीबाट राजकुमार बनाउँछु र फेरि म जान्छु। यो ज्ञान मैले मात्र सम्मुख सुनाउन सक्छु। त्यो गीता सुनाउनेहरूले सुनाउन त गीता सुनाउँछन् तर त्यहाँ भगवान् सम्मुखमा त हुनु हुन्न। भन्छन्- गीताका भगवान् सम्मुख हुनु हुन्थ्यो जसले स्वर्ग बनाएर जानुभयो। अब के त्यो गीता सुन्नाले कुनै मनुष्य स्वर्गवासी हुन सक्छ? मर्ने समयमा पनि मनुष्यलाई गीता सुनाउँछन्, अरू कुनै शास्त्र सुनाउँदैनन्। सम्झन्छन्- गीताद्वारा स्वर्ग स्थापना भयो त्यसैले गीता नै सुनाउँछन्। त्यसैले यो गीता एउटा हुनु पर्छ। अरू धर्म सबै पछि आएका हुन्। अरू कसैले भन्न सक्दैन- तिमी स्वर्गवासी बन्छौ। फेरि मनुष्यलाई गंगाजल पनि पियाउँछन्, जमुना जल पिलाउँदैनन्। गंगाजलको नै महत्त्व छ। धेरै वैष्णवहरू जान्छन्, भाँडो भरेर लिएर आउँछन्। फेरि त्यसबाट सबै रोग मेटिएर जाओस् भनेर थोपा-थोपा लिएर पिइरहन्छन्। वास्तवमा यो हो ज्ञानामृतको धारा जसबाट २१ जन्मको दुःख मेटिएर जान्छ। तिमी चैतन्य ज्ञान गंगाहरूमा स्नान गर्नाले मनुष्य स्वर्गवासी बन्छन्। त्यसैले अन्त्यमा ज्ञानगंगाहरू निस्कन्छन्। ती पानीका नदीहरू त छँदै छन्। यस्तो पानी पिउनाले कहाँ देवता बनेर जान्छन् र? यहाँ कसैले थोरै मात्र पनि ज्ञान सुन्यो भने स्वर्गको हकदार बनेर जान्छन्। यी हुन् ज्ञानका सागर शिवबाबाको ज्ञानगंगाहरू। ज्ञान सागर, गीता ज्ञान दाता एकै शिव हुनु हुन्छ, कृष्ण होइन। सत्ययुगमा पतित कोही हुँदैनन्, जसलाई ज्ञान दिनुपरोस्। यी सबै कुरा भगवान् बसेर सम्झाउनु हुन्छ। हे अर्जुन वा हे संजय... नाम प्रसिद्ध भएको छ। लेख्नमा धेरै होशियार छन्, निमित्त बनेका छन्। अब शिवजयन्ती आउँछ त्यतिखेर त्यसमा ठूला-ठूला अक्षरमा लेख्नु छ। शिव हुनुभयो निराकार। उहाँलाई ज्ञान सागर, सुखका सागर भनिन्छ। कृष्णलाई ज्ञानका सागर, सुखका सागर भनिँदैन। शिव परमात्मा नै ज्ञान दिनु हुन्छ, दया गर्नुहुन्छ। ज्ञान नै दया हो। मास्टरले दया गरेर पढाउँछन्, त्यसैले वकिल, इन्जिनियर आदि बन्छन्।

सत्ययुगमा आनन्दको आवश्यकता छैन। त्यसैले पहिले-पहिले सिद्ध गर्नु छ- निराकार ज्ञान सागर शिवजयन्ती नै गीता जयन्ती वा सत्ययुगी साकार कृष्ण जयन्ती नै गीता जयन्ती। यो तिमी बच्चाहरूले सिद्ध गर्नु छ।

तिमीलाई थाहा छ- जति पनि सन्देशवाहक आदि आउँछन् तिनीहरूले पावन बनाउँदैनन्। द्वापर देखि मायाको राज्य हुने भएकाले सबै पतित बनेका छन्। फेरि जब हैरान हुन्छन् तब चाहन्छन् हामी जाऔं। जसले धर्म स्थापना गर्छन् तिनीहरूको नै फेरि वृद्धि हुन्छ। पवित्रताको बलद्वारा धर्म स्थापना गर्छन् फेरि अपवित्र बन्न नै छ। मुख्य छन् ४ धर्म, यिनीहरूबाट नै वृद्धि हुन्छ। शाखाहरू निस्कन्छन्। शिव जयन्ती, गीता जयन्ती सिद्ध भएपछि अरू सबै शास्त्र उडेर जान्छन् किनकि तिनीहरू मनुष्यले बनाएका हुन्। वास्तवमा हिन्दूहरूको शास्त्र एउटै गीता हो। परम प्रिय बाबा कति सहज गरेर सम्झाउनु हुन्छ। उहाँको श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ मत छ। अब तिमीहरूले यो सिद्ध गर्नु छ- निराकार ज्ञान सागर जयन्ती नै गीता जयन्ती वा सत्ययुगी साकार श्रीकृष्ण जयन्ती नै गीता जयन्ती? यसको लागि महासम्मेलनहरू आयोजना गर्नु पर्छ। यो कुरा सिद्ध भयो भने फेरि सबै पण्डित तिमी संग आएर यो लक्ष्य लिन्छन्। शिव जयन्तीमा केही त गर्नु छ नि। हिन्दु महासभा गर्नेहरूलाई सम्झाऊ, उनीहरूको ठूलो संस्था छ। सत्ययुगमा हुन्छ आदि सनातन देवी-देवता धर्म। बाँकी सभा आदि कुनै छैनन्। सभाहरू हुन्छन् संगममा। पहिले-पहिले त सिद्ध गर्नु छ- वास्तवमा आदि सनातन सभा हो- यी ब्राह्मणहरूको, पाण्डवहरूको। पाण्डवहरूले नै विजय प्राप्त गरे जो फेरि स्वर्गवासी भए। अहिले त कुनै आदि सनातन देवी-देवताहरूको सभा भन्न सकिदैन। देवताहरूको सभा पनि भनिदैन, त्यो हो सार्वभौम सत्ता। कल्पको संगममा यी सभाहरू थिए। तिनीहरू मध्ये एउटा थियो पाण्डव सभा, जसलाई आदि सनातन ब्राह्मणको सभा भनिन्छ। यसलाई कसैले जान्दैनन्। कृष्णको नामबाट ब्राह्मण होइनन्। ब्राह्मणहरूको श्रेष्ठता ब्रह्माको नामबाट भएको हो। ब्रह्माको नामले तिमी ब्राह्मण सभा भन्दछौ। यी कुरा सम्झाउनेवाला पनि बुद्धिमान चाहिन्छ। यसमा ज्ञानको पराकाष्ठा चाहिन्छ। निराकार शिव नै गीता ज्ञान दाता दिव्य चक्षु विधाता हुनु हुन्छ। यी सबै धारण गरेर फेरि सम्मेलन बोलाउनु पर्छ, जसले सम्झन्छन् हामी सिद्ध गरेर बताउन सक्छौ, उनीहरू आपसमा मिल्नु पर्छ। लडाईंको मैदानमा मेजर, कमान्डर आदिको सभा हुन्छ। यहाँ कमान्डर महारथीलाई भनिन्छ। बाबा क्रिएटर, डाइरेक्टर हुनु हुन्छ, स्वर्गको रचना गर्नुहुन्छ अनि निर्देशन दिनु हुन्छ- महासभा बनाऊ फेरि यस कुरालाई उठाऊ। गीताको भगवान् सिद्ध भएपछि सबैले सम्झन्छन्- उहाँ संग योग लगाउनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म गाइड बनेर आएको छु, तिमी उड्न लायक त बन। मायाले पंख टुटाएको छ। योग लगाउनाले तिमी आत्मा पवित्र हुन्छ र उड्नेछ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलथे बच्चाहरूप्रति मात-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ज्ञान अमृतको धाराद्वारा सबैलाई निरोगी वा स्वर्गवासी बनाउने सेवा गर्नु छ। मनुष्यलाई देवता बनाउनु छ। बाबा समान मास्टर रहमदिल बन्नु छ।

२) ज्ञानको पराकाष्ठाद्वारा बुद्धिमान बनेर शिव जयन्तीमा सिद्ध गर्नु छ- शिव जयन्ती नै गीता जयन्ती हो, गीता ज्ञानद्वारा नै श्रीकृष्णको जन्म हुन्छ।

वरदान:- बाबाको स्नेहलाई दिलमा धारण गरेर सर्व आकर्षणबाट मुक्त रहने सच्चा स्नेही भव बाबा सबै बच्चाहरूलाई एक समान स्नेह दिनु हुन्छ तर बच्चाहरू आफ्नो शक्ति अनुसार स्नेहलाई धारण गर्छन्। जसले अमृतबेलाको आदि समयमा बाबाको स्नेहलाई धारण गर्छ, दिलमा परमात्म-स्नेह समाहित हुनाको कारण अरू कुनै स्नेहले उसलाई आकर्षित गर्न सक्दैन। यदि दिलमा पूरा स्नेह धारण गरेन भने दिलमा स्थान हुने भएकोले माया भिन्न भिन्न रूपबाट अनेक स्नेहमा आकर्षित गर्छ। त्यसैले सच्चा स्नेही बनेर परमात्म-प्यारबाट भरपुर बन।

स्लोगन:- देह, देहको पुरानो दुनियाँ र सम्बन्धहरूबाट माथि उड्नेवाला नै इन्द्रप्रस्थ निवासी हुन्।